

Nr 592

Av fru Torbrink m. fl., om normalisering av förbindelserna mellan Sverige och Tyska demokratiska republiken.

Vårt land saknar alltjämt normala, statliga förbindelser med Tyska demokratiska republiken, vår närmaste granne söder om Östersjön och självständig statsbildning sedan 1949. Anledningen till detta icke normala förhållande ligger inte hos TDR.

Regeringen har motiverat denna sin tidigare hållning i frågan med att ett erkännande av den Tyska demokratiska republiken skulle innebära också ett erkännande av den tyska nationens splittring i två stater. Ett sådant erkännande har ansetts vara oriktigt och skulle kunna bidra till att försvåra en tysk återförening. Sverige har emellertid erkänt Tyska förbundsrepubliken (Västtyskland) och upprätthåller med denna normala statliga relationer.

På en rad olika områden har — särskilt under senare år — förbindelserna mellan Sverige och Tyska demokratiska republiken utvecklats i gynnsam riktning. Handeln uppvisar en avsevärd stegring, och perspektiven till ytterligare utvidgning bedömes såsom ljusa. Trafiken mellan Sverige och TDR uppvisar en ständig ökning, senast manifesterad i insättandet av en ny svensk färja på Trelleborg—Sassnitz-leden och ökat svenskt deltagande i Leipzigmässan. Idrottsutbytet mellan Sverige och TDR är mycket livligt och befinner sig i ständig utveckling. På det kulturella området vidgas förbindelserna i form av delegationer, svenska gästföreläsare vid universitet och högskolor i TDR, konstutställningar och andra exposéer. Närmare ett femtiotal ledamöter av den svenska riksdagen har i olika sammanhang besökt Tyska demokratiska republiken och personligen haft möjligheter att göra sig bekanta med dess förhållanden. Kort sagt, på nästan alla livets områden har svenska enskilda personer, organisationer och institutioner — också statliga, exempelvis SJ — i praktiken erkänt Tyska demokratiska republikens existens som en självständig och suverän statsbildning.

Efter allt att döma har Tyska förbundsrepublikens nya regering mjukat upp den doktrin — Hallsteindoktrinen — som hittills bestämt dess utrikespolitiska förhållande till öststaterna, inklusive Tyska demokratiska republiken. Uppgifterna i pressen om upptagandet av diplomatiska förbindelser med Rumänien, Ungern och Tjeckoslovakien med Förbundsrepubliken som den aktiva parten blir alltmera bestämda. Med andra ord, den nya regeringen i Bonn har uppenbarligen insett det ohållbara i att hålla en

kurs bestämd av Hallsteindoktrinen och söker nya, mera realpolitiska vägar.

Det förefaller oss vara klokt att nu ta ett steg för att söka åstadkomma mera normala relationer till TDR. Sedan lång tid tillbaka existerar en östtysk handelskammare i vårt land. Det finns en särskild östtysk trafikbyrå i Stockholm för att sköta förbindelserna till de svenska trafikmyndigheterna. Det finns ett särskilt östtyskt informationscentrum i vår huvudstad. Men i Tyska demokratiska republiken finns tyvärr inga svenska motsvarigheter.

Även om Sverige inte just nu anser sig kunna de jure erkänna Tyska demokratiska republiken och utväxla beskickningar, kunde åtgärder av annan art vidtas för underlättandet av de ständigt växande förbindelserna, exempelvis genom inrättandet av generalkonsulat i Öst-Berlin, handelskammare eller liknande.

Med hänvisning till vad vi ovan anfört vill vi föreslå,

att riksdagen i skrivelse till regeringen hemställer om snabb utredning och beslut att på sätt som anses lämpligt normalisera förbindelserna mellan Sverige och Tyska demokratiska republiken.

Stockholm i januari 1967

Tekla Torbrink (s)

Tore Nilsson (h)

Arne Persson (cp)
i Heden

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping

Fritz Börjesson (cp)
i Glömminge

Thyra Löfqvist (s)

Axel Jansson (k)

Sven Hector (k)

Evert Svensson (s)

Einar Rimmerfors (fp)

David Gomér (cp)